

Regeringens proposition

1996/97:62

Ändringar i lagen (1992:888) om
uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets
områden, m.m.

Prop.
1996/97:62

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 20 februari 1997

Lena Hjelm-Wallén

Annika Åhnberg
(Jordbruksdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag till vissa ändringar i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden i syfte att införliva vissa statistikdirektiv på jordbrukets område.

Vidare föreslås att lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m. ändras så att föreskrifter eller i det enskilda fallet beslut kan meddelas om olika former av hantering av djurkadaver och avfall från djur. Det föreslås vidare att tillsynen enligt lagen och bemyndigandet att föreskriva om avgifter förtydligas till att uttryckligen omfatta beslut i enskilda fall. I likhet med tillsynsmyndigheterna ges EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter rätt till tillträde till utrymmen där djur hålls eller där djurkroppar, mjölk eller annat material förvaras. De ges också rätt att få erforderlig hjälp av djurägaren. Polismyndigheten skall på begäran lämna hjälp vid tillsynen.

Lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 juli 1997.

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 1996/97:62

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden,
2. lag om upphävande av lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd,
3. lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden

Härigenom föreskrivs¹ att rubriken till lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden² samt 1, 4–6 och 8 §§ lagen skall ha följande lydelse.

Lag om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Skyldiga att lämna uppgifter om sin verksamhet enligt denna lag är

1. den som driver jordbruk, skogsbruk, husdjursskötsel eller trädgårdsodling,	
2. den som äger mark där någon annan driver verksamhet som avses i 1,	
3. en näringsidkare som tar be-
fattning med sådana varor som avses i
1–12, 15–25, 28, 31, 35 och 38 kap.
<i>tulltaxelagen (1987:1068), samt</i>	3. en näringsidkare som tar be-
fattning med sådana varor som avses i
1–12, 15–25, 28, 31, 35 och 38 kap. <i>i
bilaga 1 till rådets förordning (EEG)
nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om
tulltaxe- och statistiknomenklaturen
och om Gemensamma tulltaxan, samt</i>

¹ Jfr rådets direktiv 96/16/EG av den 19 mars 1996 om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter (EGT nr L 78, 28.3.1996, s. 27, Celex 396L0016) m.fl.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 1993:650.

4. en näringsidkare som levererar varor som används vid framställning av sådana varor som avses i 3.

4 §³

Skyldigheten enligt 1 § 3 och 4 gäller uppgifter om import, export, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs

1. för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa *effekterna av avregleringen på detta område, och*
2. *för marknadsregleringen på fiskets område.*

Skyldigheten enligt 1 § 3 och 4 gäller uppgifter om import, export, *produktion*, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa *utvecklingen inom detta område.*

5 §⁴

Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Statens jordbruksverk *och Fiskeriverket* i *deras* verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register av lantbruksföretag.

Används insamlade uppgifter för framställning av officiell statistik gäller, med undantag för uppgiftsskyldigheten, lagen (1992:889) om den officiella statistiken.

Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Statens jordbruksverk i *dess* verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register av lantbruksföretag.

6 §

Uppgifter som samlats in med stöd av 2 och 3 §§ får användas för beräkning och utbetalning av bidrag på jordbrukets område *och i ärenden om skördeskadeskydd*. Uppgifterna får också utnyttjas för jordbrukets *blockorganisation* eller för annan beredskapsplanläggning.

Varje enhet för lantbruksfrågor eller annan enhet med motsvarande funktion inom en länsstyrelse skall för sin verksamhet på jordbrukets område ha tillgång till uppgifterna.

Uppgifter som samlats in med stöd av 2 och 3 §§ får användas för beräkning och utbetalning av bidrag på jordbrukets område. Uppgifterna får också utnyttjas för jordbrukets *beredskapsorganisation* eller för annan beredskapsplanläggning.

³ Senaste lydelse 1993:650.

⁴ Senaste lydelse 1993:650.

Kontroll av att uppgifter som samlas in med stöd av lagen är riktiga utövas av Statens jordbruksverk och av Fiskeriverket.

Jordbruksverket och Fiskeriverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för kontrollen samt att få tillträde till lokaler och andra utrymmen. Därutöver har Jordbruksverket rätt att göra fältmätningar och fältbesiktningar. Jordbruksverket och Fiskeriverket har dock inte med stöd av denna lag rätt till tillträde till bostäder.

Kontroll av att uppgifter som samlas in med stöd av lagen är riktiga utövas av Statens jordbruksverk.

Jordbruksverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för kontrollen. Jordbruksverket har också rätt till tillträde till lokaler och andra utrymmen samt rätt att göra fältmätningar och fältbesiktningar. Jordbruksverket har dock inte med stöd av denna lag rätt till tillträde till bostäder.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

2.2 Förslag till lag om upphävande av lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd

Härigenom föreskrivs att lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd skall upphöra att gälla vid utgången av juni 1997.

⁵ Senaste lydelse 1993:650.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

Prop. 1996/97:62

Härigenom föreskrivs⁶ i fråga om lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.⁷

dels att 7, 8, 9 och 10 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 4 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 b §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om omhändertagande, bearbetning och hantering i övrigt av djurkadaver och annat animaliskt avfall.

7 §⁸

Statens jordbruksverk utövar tillsynen över att föreskrifter meddelade med stöd av 4–6 §§ följs. Jordbruksverket får överlåta åt länsstyrelsen att utöva viss tillsyn inom länet. Verket får också överlåta åt en kommun att inom kommunen kontrollera att föreskrifter meddelade med stöd av 6 § följs.

Statens jordbruksverk utövar tillsynen över att föreskrifter meddelade med stöd av 2 och 4–6 §§ följs. *Detsamma gäller beslut meddelade med stöd av 2, 4, 4 a eller 4 b §.* Jordbruksverket får överlåta åt länsstyrelsen att utöva viss tillsyn inom länet. Verket får också överlåta åt en kommun att inom kommunen kontrollera att föreskrifter *eller beslut*

⁶ Jfr rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung samt om ändring av direktiv 90/425/EEG (EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51, Celex 390L0667) och rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT nr L 395, 31.12.1989, s. 13, Celex 389L0662) samt kommissionens beslut 96/345/EG av den 22 maj 1996 om fastställande av vissa regler angående kontroller på plats inom veterinärområdet som utförs av kommissionens experter i medlemsstaterna (EGT nr L 133, 4.6.1996, s. 29, Celex 396L0345) m.fl.

⁷ Senaste lydelse av lagens rubrik 1993:1482.

⁸ Senaste lydelse 1993:1482.

meddelade med stöd av 4 b eller 6 § följs.

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden som behövs för att föreskrifter som har meddelats med stöd av 4–6 §§ skall följas.

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden som behövs för att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2 och 4–6 §§ skall följas. *Detsamma gäller beslut meddelade med stöd av 2, 4, 4 a eller 4 b §.*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur tillsynen skall bedrivas.

8 §⁹

För tillsyn eller andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen har den som utövar tillsynen eller utför åtgärderna rätt att få tillträde till områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där djur hålls eller där djurkroppar, mjölk eller annat material förvaras.

För tillsyn eller andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter *eller beslut* som har meddelats med stöd av lagen har den som utövar tillsynen eller utför åtgärderna rätt att få tillträde till områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där djur hålls eller där djurkroppar, mjölk eller annat material förvaras.

Djurägaren skall tillhandahålla den hjälp och lämna de upplysningar som behövs för att tillsyn eller andra åtgärder skall kunna genomföras.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också för EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter.

Polismyndigheten skall på begäran lämna den handräckning som behövs vid tillsynen eller vid andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

9 §¹⁰

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att betala ersättning för provtagning, undersökning eller kontroll enligt denna lag eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att betala ersättning för provtagning, undersökning eller kontroll enligt denna lag eller enligt föreskrifter *eller beslut* meddelade med stöd av lagen.

⁹ Senaste lydelse 1995:552.

¹⁰ Senaste lydelse 1993:1482.

Till böter döms den djurägare som inte fullgör skyldigheten enligt 8 § andra stycket.

Till böter döms den djurägare som *med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 4 § första stycket eller som inte fullgör skyldigheten enligt 8 § andra stycket.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

3 Ärendet och dess beredning

Lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden (uppgiftsskyldighetslagen) trädde i kraft den 1 januari 1993. Vid lagens tillkomst förutskickades att både avregleringen på jordbrukets område och Sveriges närmande till EG kunde komma att ge anledning till en omprövning av den uppgiftsinsamling som kan ske med stöd av lagen (prop. 1991/92:121 s. 6). Det har också visat sig att Sveriges medlemskap i EU ger anledning till en översyn av lagen. Medlemskapet har inneburit att uppgiftsinsamling behöver ske för andra ändamål än tidigare. Ny lagstiftning med bestämmelser om uppgiftsinhämtande har också tillkommit.

Mot den angivna bakgrunden lämnade regeringen den 19 oktober 1995 i uppdrag till Statens jordbruksverk och Fiskeriverket att göra en översyn av uppgiftsskyldighetslagen. Myndigheterna har den 7 december 1995 redovisat uppdraget i varsin skrivelse. Skrivelserna har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 1*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Jordbruksdepartementet (Dnr Jo95/3241).

Statens jordbruksverk har i en skrivelse till Jordbruksdepartementet hemställt att vissa ändringar görs i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m. De föreslagna ändringarna syftar till att anpassa de svenska bestämmelserna till EG:s regler. Ändringarna har också till syfte att förbättra och underlätta tillsynen enligt lagen.

Jordbruksverkets förslag såvitt gäller hantering av djurkadaver och animaliskt avfall har tidigare behandlats i prop. 1993/94:68 Lagändringar på djurhälsoområdet. I samband därmed har förslaget remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena finns i Jordbruksdepartementet (Dnr Jo93/990).

Ändringsförslagen i övrigt innebär följande. En komplettering föreslås som innebär att myndigheternas tillsynsansvar och möjligheter att ingripa vidgas till att gälla inte bara meddelade föreskrifter utan också meddelade beslut.

¹¹ Senaste lydelse 1993:1482.

Motsvarande förtydligande görs också i bemyndigandet att föreskriva om avgifter. Rätten till tillträde och upplysningar vid tillsyn skall enligt förslaget i fortsättningen tillkomma också EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter. Vidare föreslås en bestämmelse som innebär att polismyndigheten på begäran skall lämna handräckning vid myndighetsåtgärder enligt lagen. Slutligen föreslås att den straffbestämmelse som i dag finns i förordningen (1993:1488) om provtagning på djur, m.m. skall efter viss komplettering flyttas över till lagen och att också brott begångna av grov oaktsamhet skall vara straffbelagda. Till den del förslagen inte är en nödvändig följd av bestämmelser i EG:s direktiv på djurområdet har ändringsförslagen, som utarbetats av Jordbruksverket, karaktär av kompletteringar och tillrättslägganden av lagtexten. En särskild remissbehandling av dessa förslag har därför inte ansetts påkallad.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 6 mars 1997 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 3*. Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*.

4 Ändringsbehov i uppgiftsskyldighetslagen – bakgrund

Riksdagen beslutade våren 1992 lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område som trädde i kraft den 1 januari 1993 (prop. 1991/92:121, bet. 1991/92:JoU19, rskr. 1991/92:278). Genom denna lag sammanfördes de bestämmelser som tidigare fanns i förordningen (1968:111) om uppgifter för lantbruksstatistiken och lantbrukets företagsregister samt i lagen (1991:911) om uppgiftsskyldighet för näringsidkare inom livsmedelsområdet.

Uppgiftsskyldighetslagen har ändrats genom ett beslut av riksdagen våren 1993 (prop. 1992/93:199, bet. 1992/93:JoU25, rskr. 1992/93:381). Ändringen innebär att tillämpningsområdet för lagen vidgats till att också gälla uppgiftsinhämtande för marknadsregleringen på fiskets område. Lagändringen (SFS 1993:650), som trädde i kraft den 1 juli 1993, innebär att lagen därefter har rubriken Lag om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden.

Till dem som är uppgiftsskyldiga enligt lagen hör dels jordbrukare, dels olika näringsidkare som tar befattning med jordbruksvaror och varor som härrör från fisket. Uppgiftsskyldighet föreligger bl.a. i fråga om import, export, inköp och försäljning av sådana varor. Dessa uppgifter inhämtas närmast för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa effekterna av avregleringen på detta område. De insamlade uppgifterna används för både statistiska och administrativa ändamål. För statistik i allmänhet gäller lagen (1992:889) om den officiella statistiken. Den lagen gäller också statistiken på jordbruks- och fiskeområdena i den mån uppgiftsinsamlingen inte regleras i uppgiftsskyldighetslagen.

Sveriges medlemskap i Europeiska unionen har föranlett ytterligare lagbestämmelser om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden. För att EU:s jordbrukspolitik i fråga om marknadsregleringarna skall kunna administreras är medlemsstaterna skyldiga att förse EG-kommissionen och andra EG-organ med uppgifter om marknadsförhållandena i de enskilda medlemsländerna. Uppgiftsskyldigheten som är omfattande gäller bl.a. priser på jordbruksprodukter samt uppgifter om import och export av sådana produkter. I medlemsstaterna måste därför uppgifter samlas in från näringsidkare som producerar eller handlar med jordbruksprodukter. På motsvarande sätt finns på fiskets område en omfattande skyldighet att lämna uppgifter inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Bestämmelserna finns i lagen (1994:1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken och i lagen (1994:1710) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter (prop. 1994/95:75, bet. 1994/95:JoU7, rskr. 1994/95:126). Vid tillkomsten av de båda lagarna påpekades att den nya lagstiftningen i anledning av EU-medlemskapet kan ha inneburit att vissa bestämmelser i uppgiftsskyldighetslagen blivit överflödiga. Enligt uttalanden i propositionen (s. 35) borde denna fråga bli föremål för ytterligare överväganden.

Det är i första hand Sveriges medlemskap i EU som gör att uppgiftsskyldighetslagen nu behöver ändras.

Lagen har nu som huvudändamål att ge stöd för uppgiftsinsamling som behövs för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa effekterna av avregleringen på detta område. Med Sveriges deltagande i EU:s gemensamma jordbrukspolitik är det inte längre aktuellt att följa en nationell avreglering på jordbruksområdet.

De nyssnämnda bestämmelserna i lagen om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken och lagen om EG:s förordningar om jordbruksprodukter ger bara stöd för uppgiftsinsamling som följer av EG:s förordningar på jordbrukets och fiskets områden. På jordbruksområdet finns emellertid också direktiv som förutsätter uppgiftsinhämtande. Stöd för detta bör föras in i uppgiftsskyldighetslagen.

I uppgiftsskyldighetslagen infördes år 1993 bestämmelser om uppgiftsinhämtande på fiskets område. Det behovet är numera tillgodosett genom lagen om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken. Därmed kan uppgiftsskyldighetslagen åter begränsas till att enbart gälla uppgifter på jordbruksområdet.

Hur de nu angivna ändringsbehoven skall tillgodoses beskrivs närmare i de två följande avsnitten.

Ändrade förhållanden och ändringar i annan lagstiftning föranleder vissa ytterligare ändringar i uppgiftsskyldighetslagen. Dessa ändringar beskrivs närmare i författningskommentaren.

Regeringens förslag: Ett av syftena med den uppgiftsskyldighet för näringsidkare som följer av uppgiftsskyldighetslagen är att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och att följa effekterna av avregleringen på detta område. Denna ändamålsbeskrivning anpassas med hänsyn till att avregleringsmotivet inte längre är aktuellt. Den nuvarande uppgiftsskyldigheten gäller import, export, inköp och försäljning. För att det inte skall råda något tvivel om att lagen genomför EG:s statistikdirektiv på jordbruksområdet skall uppgiftsskyldigheten anges omfatta också produktion.

Jordbruksverkets förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Sex remissorgan har tillstyrkt förslaget och tre har förklarat sig inte ha någon erinran. De återstående fem är kritiska. *Statskontoret* anser att resultatet av Statistiska centralbyråns och Livsmedelsekonomiska samarbetsnämndens utredning avseende uppgiftsskyldighetslagen bör inväntas och beredas tillsammans med den nu redovisade översynen. Statskontoret efterlyser också en redovisning över vilken uppgiftsskyldighet som följer av kraven på statistik till följd av den gemensamma jordbrukspolitiken och fiskeripolitiken samt vilken uppgiftsskyldighet som därtill behövs för nationella behov av statistik. *Konkurrensverket* framhåller att det i remissmaterialet saknas redovisningar från Statistiska centralbyrån och Livsmedelsekonomiska samarbetsnämnden. Mot den bakgrunden anser Konkurrensverket att det inte finns tillräckligt underlag för att ta ställning till om lagstiftningen behövs över huvud taget. Enligt *Lantbrukarnas riksförbund (LRF)* är Jordbruksverkets motivering till varför lagen skall utökas med en uppgiftsskyldighet för vissa näringsidkare även vad gäller produktion inte särskilt fullständig. Det är enligt LRF viktigt att känna till om förslaget till lagändring tillkommit enbart för att införliva EG-direktiven med svensk rätt eller om avsikten är att öka den nationella uppgiftsskyldigheten. I övrigt påpekar LRF vikten av att uppgiftslämnandet hålls på en så låg nivå som möjligt. Enligt *Trädgårdsnäringens Riksförbund* innebär förslaget en utvidgning av uppgiftsskyldigheten som inte på något sätt motiverats. Den uppgiftsskyldighet som följer av lagen (1994:1710) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter och den tillhörande förordningen bör enligt förbundet vara tillräcklig. En utvidgning skulle medföra negativa konsekvenser för trädgårdsodlarna i form av onödiga kostnader. Företagens *Uppgiftslämnardelegation (FUD)* framhåller att frågan om den framtida utformningen av ett centralt lantbruksregister och ett integrerat administrations- och kontrollsystem, som huvudsakligen skall upprättas med anledning av EG:s krav, förutsätter långt djupare överväganden än dem som framgår av de båda verkens yttranden. Enligt FUD:s mening bör man så långt möjligt eftersträva en lösning som innebär att det uppgiftsinsamlade från näringsidkare som blir nödvändigt för statistiska ändamål regleras genom ändringar i lagstiftningen om den officiella statistiken. FUD kan inte finna att Jordbruksverket tillräckligt väl har motiverat varför uppgifter om produktion behöver samlas in och vad de egentligen skall avse. Förslaget i den delen kan

enligt FUD vara förenat med kostnadsmässiga och andra konsekvenser för uppgiftslämnarna varför en analys av dessa förhållanden måste ingå i beslutsunderlaget.

Skälen för regeringens förslag: Uppgiftsskyldiga är näringsidkare som tar befattning med sådana varor som avses i 1–12, 15–25, 28, 31, 35 och 38 kap. tulltaxelagen (1987:1068) som numera är ersatt av EG:s gemensamma tulltaxa. Skyldigheten omfattar också näringsidkare som levererar varor som används vid framställning av de nyssnämnda, i tulltaxelagen angivna varorna. De uppgifter som skall lämnas är uppgifter om import, export, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa effekterna av avregleringen på detta område.

En följd av medlemskapet i EU är att Sverige nu omfattas av EU:s gemensamma jordbrukspolitik. Det finns därför inte längre utrymme för någon nationell jordbrukspolitik som kan bli föremål för avreglering. De i lagen angivna ändamålen med uppgiftsinsamling bör därför anpassas och i fortsättningen avse det första ledet i ändamålsbeskrivningen, nämligen att belysa förhållandena på livsmedelsområdet.

För att säkerställa en effektiv administration av den gemensamma jordbrukspolitiken förutsätter EG:s rättsakter en uppgiftsinsamling inte bara från jordbrukarna utan också från näringsidkare som tar befattning med jordbruksvaror. Till övervägande del regleras denna uppgiftsskyldighet i EG:s förordningar på jordbruksområdet. De nationella regler som behövs för denna uppgiftsinsamling återfinns i lagen om EG:s förordningar om jordbruksprodukter.

Det finns emellertid också ett antal direktiv på jordbruksområdet som förutsätter uppgiftsinsamling. De uppgifter det är fråga om rör produktion av nötkreatur, svin, får och getter, mjölk och mjölkprodukter samt odling av fruktträd. Direktiven finns förtecknade i *bilaga 2*.

Den uppgiftsskyldighet som följer av direktiven gäller såväl jordbrukare som sådana näringsidkare som tar befattning med jordbruksvaror. Som nyss nämnts avser näringsidkarnas uppgiftsskyldighet i första hand import, export, inköp och försäljning av varor. För att undanröja varje tvivel om att lagens ändamål med uppgiftsinsamlingen täcker den i EG:s direktiv föreskrivna uppgiftsskyldigheten bör det anges att uppgifter får inhämtas också om produktion av jordbruksvaror. Vissa remissinstanser har ifrågasatt en sådan ändring. Den ändring som föreslås är emellertid i första hand betingad av EG:s direktiv på området. Någon utökad nationell uppgiftsinsamling förutses inte eftersom något behov av ytterligare uppgifter inte har uttalats.

I några av remissyttrandena har den synpunkten framförts att resultatet av Livsmedelsekonomiska samarbetsnämndens utredning om ett nytt statistikregister bör inväntas innan några ändringar görs i uppgiftsskyldighetslagen. Uppdraget innebär att Samarbetsnämnden skall utreda om det administrativa företagsregister som används för stödutbetalningar inom EU, det s.k. IAKS-registret, kan användas som statistikregister. De ändringar som nu föreslås i uppgiftsskyldighetslagen görs bl.a. för att fullgöra åtaganden som följer av medlemskapet i EU. Ändringarna måste göras oberoende av vilka resultat som Samarbetsnämndens utredning kan leda till. Utredningen kan visserligen också komma att föreslå vissa ändringar i uppgiftsskyldighetslagen. Tillräckliga skäl för att av den anledningen avvakta utredningsresultatet finns emellertid inte.

Regeringen föreslår följaktligen att uppgiftsskyldighetslagen ändras på det sätt som beskrivits i det föregående med avseende på näringsidkarnas uppgiftsskyldighet.

4.2 Bestämmelserna om uppgiftsskyldighet på fiskets område utmönstras

Regeringens förslag: Lagens stöd för att inhämta uppgifter som behövs för marknadsregleringen på fiskets område tas bort.

Fiskeriverkets förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrat sig i frågan tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Som en följd av EES-avtalet beslutade riksdagen år 1993 en lag om marknadsreglering på fiskets område. Lagen innebar en anpassning till EG:s motsvarande marknadsreglering. För att tillgodose behovet av uppgifter för marknadsregleringen på fiskets område vidgades uppgiftsskyldighetslagens tillämpningsområde. Genom medlemskapet i EU omfattas Sverige av EG:s gemensamma fiskeripolitik. Därigenom har EG:s förordning om marknadsreglering på fiskets område blivit direkt tillämplig i Sverige och den särskilda marknadsregleringslagen har kunnat hävas. Den uppgiftsskyldighet som behövs för fiskeregleringen följer nu av den nämnda lagen om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken. Uppgiftsskyldighetslagens bestämmelser om uppgiftsinhämtande på fiskets område kan därför upphävas.

5 Ändringar i provtagningslagen

5.1 Hantering av animaliskt avfall

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om omhändertagande, bearbetning och hantering i övrigt av djurkadaver och annat animaliskt avfall.

Jordbruksverkets förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna ställer sig positiva till förslaget. Flera remissinstanser har inte några synpunkter på förslaget. Några remissinstanser är bekymrade över de höga kostnader som producenterna kan tvingas betala. Bland dessa återfinns *Lantbrukarnas riksförbund*, som anser att Sverige måste få rätt att finna andra former för kvittblivning av animaliskt avfall. *Svenska kommunförbundet* motsätter sig förslaget och menar att detta

får kostnadshöjande effekter utan motsvarande vinster. Förbundet anser att frågan i stället bör regleras i renhållningsförordningen.

Skälen för regeringens förslag: Det är mycket vanligt att djurägarna väljer att göra sig av med kadaver hemma på gården. Detta sker genom kompostering, nedgrävning i jord eller gödselstad eller utläggning i naturen. Ett sådant tillvägagångssätt är olämpligt vad gäller självdöda djur på grund av risken för smittspridning till människor och djur, såväl husdjur som vilda djur. Även grundvattnet kan hotas. Vissa typer av smittämnen överlever dessutom under många år i nedgrävda kadaver. Att bortskafta kadaver under oordnade former gör det dessutom svårare att övervaka och dokumentera sjukdomsläget bland djuren. Handeln, inte minst inom EU, kan försvåras och det kan bli svårare att uppfylla det krav som ställs på unionens medlemsstater att ha kontroll över läget i landet i fråga om Bovin Spongiform Encefalopati (BSE).

I dag finns en organiserad insamling av kadaver i den del av landet som ligger söder om Dalälven. Det är Svensk Lantbrukstjänst AB som organiserar insamling och transport av självdöda djur till en konverteringsanläggning i Stenstorp. Lantbrukaren betalar härvid en mindre summa. Återstoden betalas via avdrag på slaktavräkning och mjölkleveransavräkning. Fram till hösten 1996 togs självdöda djur från norra Sverige om hand på en konverteringsanläggning i Finland. Numera tar Finland inte emot självdöda djur. En liknande organiserad insamling som för södra Sverige förbereds därför för närvarande också för norra Sverige.

Inom EU finns rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 med veterinära bestämmelser för bl.a. animaliskt avfall. Detta direktiv reglerar hur animaliskt riskavfall skall hanteras. Syftet med direktivet är att förhindra smittspridning och att uppnå kontroll över djurhälsoläget. Mot bakgrund av problemen med BSE och behovet av en effektiv kontroll har direktivet stor betydelse. Sverige måste visserligen i princip anses ha införlivat direktivet genom redan gällande lagstiftning. Något regelverk som specifikt tar sikte på omhändertagande av animaliskt avfall finns dock inte. Bestämmelserna är uppsplittrade på ett flertal lagar, bl.a. epizootilagen (1980:369) och lagen (1983:738) om bekämpande av salmonella hos djur. För att få en mer samlad reglering och med hänsyn till frågans vikt bör en särskild bestämmelse införas som ger möjlighet att reglera hanteringen av animaliskt avfall.

5.2 Tillsyn

Regeringens förslag: Tillsynen enligt provtagningslagen utvidgas till att omfatta också efterlevnaden av föreskrifter och beslut om provtagning eller undersökning och om hantering av animaliskt avfall och andra beslut meddelade med stöd av lagen. Rätten för en tillsynsmyndighet att meddela förelägganden utvidgas på motsvarande sätt. Bemyndigandet att föreskriva om avgifter förtydligas till att också omfatta åtgärder som grundar sig på beslut i enskilda fall.

Jordbruksverkets förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om provtagning och

undersökning är centrala i provtagningslagen. För att kontrollprogrammen skall fungera och för att förebygga och hindra smittspridning är det viktigt att myndigheterna har tillsyn över att föreskrifterna på detta område efterlevs. Därför bör tillsynsansvaret utvidgas till att omfatta även efterlevnaden av sådana föreskrifter.

Lagen förutsätter att beslut kan meddelas i enskilda fall. Sådana beslut förutsätter inte att föreskrifter har meddelats. Tillämpningen av lagen innebär till en övervägande del att det meddelas beslut i enskilda fall. Detta gäller t.ex. samtliga smittskyddsutredningar. Det utvidgade tillsynsansvaret bör därför omfatta också efterlevnaden av beslut meddelade i enskilda fall. I överensstämmelse härmed föreslås regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer också få uttrycklig rätt att föreskriva om avgifter i fall där provtagning, undersökning eller kontroll grundas på sådana beslut.

5.3 Rätt till tillträde m.m.

Regeringens förslag: På samma sätt som tillsynsmyndigheterna skall EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter ha rätt till tillträde till utrymmen där djur hålls eller där djurkroppar, mjölk eller annat material förvaras och ha rätt att få erforderliga upplysningar.

Skälen för regeringens förslag: Genom Sveriges medlemskap i EU har gemenskapens institutioner skyldighet att bl.a. kontrollera Sveriges efterlevnad av gemenskapslagstiftningen. Ett led i detta är inspektioner på plats utförda främst av EG-kommissionens tjänstemän och av medföljande experter. Bestämmelser om sådana inspektioner finns i flera direktiv och beslut. Exempel härpå är artikel 12 i rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött inom gemenskapen, artikel 8 i rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden och artikel 6 i kommissionens beslut 96/345/EG av den 22 maj 1996 om fastställande av vissa regler angående kontroller på plats inom veterinärområdet som utförs av kommissionens experter i medlemsstaterna. För att möjliggöra inspektionerna krävs det att sådana personer har rätt till tillträde till utrymmen där djur hålls eller material förvaras. De behöver också rätt till upplysningar och hjälp från djurägare. Sverige är genom sitt medlemskap i EU skyldigt att tillse att de aktuella direktiven och besluten genomförs i landet. Därför bör det i provtagningslagen införas en bestämmelse om sådan tillträdesrätt och rätt till upplysningar.

Regeringens förslag: Polismyndigheten skall på begäran lämna den handräckning som behövs vid tillsynen eller vid andra åtgärder enligt provtagningslagen eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Jordbruksverkets förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag.

Skälen för regeringens förslag: Provtagningslagen innehåller en rad bestämmelser som innebär att föreskrifter eller beslut får meddelas om provtagning på eller kontroll av djur. Ett av lagens huvudsyften är att möjliggöra för myndigheterna att genomföra tvingande kontroller hos djurägare som inte ansluter sig till den frivilliga verksamheten med djurhälsokontroller. Enligt lagen är en djurägare skyldig att ge myndigheterna tillträde bl.a. till lokaler där djur hålls för tillsyn och andra åtgärder enligt lagen. Trots detta kan det förekomma att djurägare vägrar släppa in en veterinär. Det har t.o.m. förekommit att veterinärer och annan tillsynspersonal hotats i samband med tjänsteförrättning. En förutsättning för en effektiv tillsyn och för ett gott resultat av obligatoriska kontrollprogram är att provtagning och kontroller kan utföras på beslutat sätt. Att så kan ske är viktigt för djurhälsan i vårt land och även i fråga om vårt förhållande till EU. Veterinärer och andra tjänstemän skall inte heller behöva utsättas för obehag och risker när de fullgör sin yrkesutövning. Mot bakgrund härav bör det i lagen införas en bestämmelse om att polisen på begäran skall bistå med handräckning vid tillsyn och vid andra åtgärder enligt lagen.

5.5 Ett utökat straffansvar

Regeringens förslag: Den som bryter mot en föreskrift om skyldighet att anmäla en verksamhet till en myndighet eller att föra anteckningar om verksamheten eller att anmäla misstanke om djursjukdom till en veterinär skall dömas till böter. Detsamma gäller för den som bryter mot en föreskrift om krav på hygien i djurhållningen. Även brott begångna av grov oaktsamhet skall vara straffbelagda.

Jordbruksverkets förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. Jordbruksverket har dock föreslagit ett mer vidsträckt straffansvar.

Skälen för regeringens förslag: I 11 § förordningen (1993:1488) om provtagning på djur, m.m. finns en straffbestämmelse som innebär att den som inte fullgör den anmälningsskyldighet eller den skyldighet att föra anteckningar om sin verksamhet som avses i 4 § första stycket lagen döms till böter. Även i provtagningslagen finns en straffbestämmelse. I 10 § lagen föreskrivs sålunda bötesstraff för den djurägare som inte lämnar hjälp eller upplysningar vid tillsyn eller andra åtgärder. För tydlighetens skull bör dessa

bestämmelser sammanföras till en enda bestämmelse som bör finnas i lagen. Det föreslås därför att lagens straffbestämmelse utvidgas så att den omfattar det straffbud som nu finns i förordningen. I 4 § första stycket lagen finns emellertid också ett bemyndigande att meddela föreskrifter om krav på hygien i djurhållningen. Även dessa föreskrifter bör straffsanktioneras. Vidare bör den ändringen göras att också brott begångna av grov oaktsamhet straffbeläggs. När det gäller andra föreskrifter och enskilda beslut meddelade med stöd av lagen bör efterlevnaden upprätthållas genom förelägganden.

6 Kostnadskonsekvenser

Tillägget i 4 § uppgiftsskyldighetslagen att uppgifter om produktion skall kunna hämtas in innebär inte några ökade kostnader. Ändringen avser sådana uppgifter från slakterinäringen och från mejerierna som redan nu lämnas på frivillig grund. Inte heller övriga ändringar i den nu berörda lagen föranleder några ökade kostnader.

Det förhållandet att det i provtagningslagen införs ett bemyndigande för föreskrifter om animaliskt avfall innebär i sig inte några kostnadshöjande effekter. Ändringarna i den lagens straffbestämmelse innebär att det straffbelagda området vidgas till att omfatta brott mot föreskrifter om krav på hygien i djurhållningen och brott begångna av grov oaktsamhet. Ändringarna förutsätts inte innebära någon ökning i antalet mål och därmed inte heller någon ökning av statens kostnader.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden

1 §

De näringsidkare som är uppgiftsskyldiga enligt lagen anges i 1 § 3 med hänvisning till vissa kapitel i tulltaxelagen (1987:1068). Denna lag upphävdes när Sverige blev medlem i EU. Bakgrunden är att det tillämpas en gemensam tulltaxa inom EU. Eftersom Sverige i anslutningsfördraget åtagit sig att tillämpa den gemensamma tulltaxan utan särskilda övergångsordningar blev rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan direkt tillämplig i Sverige. I en övergångsbestämmelse till den upphävda lagen föreskrivs visserligen att hänvisningar till denna i annan lagstiftning i stället skall gälla motsvarande bestämmelser i EG:s bestämmelser eller svenska tullförfattningar. För att på ett tydligt sätt ange vilka näringsidkare som är uppgiftsskyldiga enligt lagen bör hänvisningen till tulltaxelagen bytas ut mot en hänvisning till den direkt tillämpliga rådsförordningen.

4 §

Paragrafen reglerar vilka uppgifter som skall kunna krävas in av en näringsidkare. Förutom den anpassning av paragrafens ändamålsbeskrivning som har kommenterats i avsnitt 4.1 görs den ändringen att 4 § 2, som handlar om uppgifter som behövs för marknadsregleringen på fiskets område, tas bort. Skälet till detta framgår av avsnitt 4.2.

5 och 8 §§

De föreslagna ändringarna innebär att Fiskeriverket inte längre skall ha rätt att använda och ha befogenhet att kontrollera insamlade uppgifter. Skälet till ändringarna har redovisats i avsnitt 4.2.

6 §

Enligt paragrafen får uppgifter som samlats in med stöd av 2 och 3 §§, dvs. uppgifter som lämnas till lantbruksregistret, användas för beräkning och utbetalning av bidrag på jordbrukets område och i ärenden om skörde-skadskydd. Uppgifterna får också utnyttjas för jordbrukets blockorganisation. Med hänsyn till att skörde-skadefonden har avvecklats (prop. 1993/94:236, bet. 1993/94:JoU26, rskr. 1993/94:326) behöver uppgifterna inte längre användas i ärenden om skörde-skadskydd. Paragrafens första stycke har utformats med beaktande av detta. Med hänsyn till att jordbrukets blockorganisation har ersatts av jordbrukets beredskapsorganisation har i samma stycke ordet ”blockorganisation” bytts ut mot ordet ”beredskapsorganisation”.

7.2 Förslaget till lag om upphävande av lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skörde-skadskydd

Enligt 1 § lagen får regeringen överlämna till Stiftelsen Lantbrukarnas skörde-skadskydd att besluta i ärenden om skörde-skadskydd. Den verksamhet hos stiftelsen som omfattas av lagen upphörde efter 1994 års skörd. Lagen behövs därför inte längre och kan upphävas.

7.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

4 b §

Paragrafen är ny och innebär att det i lagen införs ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om eller i det enskilda fallet besluta vad som skall ske med djurkadaver och annat animaliskt avfall. Föreskrifterna och besluten kan t.ex. avse krav på godkännande eller tillstånd för hantering av sådant avfall. Syftet med sådana föreskrifter och beslut är att få kontroll över hanteringen av avfall, främst för att hindra smittspridning.

7 §

Ändringarna i paragrafens första stycke innebär att myndighetstillsynen skall innefatta också beslut i enskilda fall. Dessutom har tillsynen utvidgats till att omfatta föreskrifter eller beslut om provtagning eller undersökning för att kartlägga förekomst av, fastställa frihet från eller kontrollera vissa smittsamma djursjukdomar eller för att kontrollera användningen av läkemedel eller liknande ämnen vid uppfödningen av djur. Även rätten i paragrafens andra stycke att meddela förelägganden har utvidgats på motsvarande sätt. Motivet till ändringarna är dels att de enskilda besluten är många och viktiga, dels att provtagning och undersökning utgör en central del av lagen.

8 §

I paragrafens första stycke har rätten till tillträde till utrymmen där djur hålls eller animaliskt material förvaras uttryckligen utsträckts till att också avse tillsyn eller andra åtgärder enligt beslut som meddelats med stöd av lagen. Ändringen följer av det utökade tillsynsansvaret. Paragrafen har vidare kompletterats med ett nytt tredje och ett nytt fjärde stycke. Tredje stycket innehåller en bestämmelse som ger också EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter rätt till tillträde. Sverige måste till följd av medlemskapet i EU kunna garantera ett sådant tillträde. Genom bestämmelsen i fjärde stycket åläggs polismyndigheten en skyldighet att på begäran lämna handräckning vid tillsyn eller andra åtgärder enligt lagen. Ändringen görs för att lagen skall fungera effektivt och för att tjänstemän och andra som i sitt yrke har uppgifter enligt lagen skall kunna utföra sina uppgifter på ett säkert sätt.

9 §

Paragrafen har förtydligats så att det klart framgår att avgifter får tas ut för provtagning, undersökning och kontroll som grundas på beslut i enskilda fall.

10 §

Paragrafen har kommenterats i den allmänna motiveringen.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 1996/97:62
Bilaga 1

Efter remiss har yttranden över Jordbruksverkets och Fiskeriverkets översyn av uppgiftsskyldighetslagen avgetts av Datainspektionen, Överstyrelsen för civil beredskap, Statskontoret, Statistiska centralbyrån, Livsmedelsekonomiska samarbetsnämnden, Konkurrensverket, Skogsstyrelsen, Länsstyrelserna i Jönköpings län, Malmöhus län, Dalarnas län och Norrbottens län, Företagens uppgiftslämnardelegation, Lantbrukarnas riksförbund och Trädgårdsnäringens riksförbund.

Grossistförbundet Svensk Handel, Handelns samarbetsorgan i jordbruksfrågor, Kooperativa förbundet, Sveriges livsmedelsindustriförbund och Sveriges fiskares riksförbund har avstått från att yttra sig.

Förteckning över direktiv och beslut som gäller statistik på jordbruksområdet

Prop. 1996/97:62
Bilaga 2

Kommissionens beslut 76/806/EEG av den 1 oktober 1976 om fastställande av kompletterande bestämmelser beträffande statistiska undersökningar av produktionskapaciteten för odlingar med vissa slag av fruktträd som skall utföras av medlemsstaterna.

Rådets direktiv 76/625/EEG av den 20 juli 1976 om de statistiska undersökningar som medlemsstaterna skall genomföra för att bestämma produktionskapaciteten för odlingar med vissa slag av fruktträd.

Kommissionens beslut 77/144/EEG av den 22 december 1976 om fastställandet av en standardkod och bestämmelser för överföring till maskinläsbar form av data från de statistiska undersökningarna av odlingar med vissa slag av fruktträd samt om fastställandet av gränserna för produktionsområdena för dessa undersökningar.

Rådets direktiv 93/23/EEG av den 1 juni 1993 om statistiska undersökningar av grisproduktionen.

Rådets direktiv 93/24/EEG av den 1 juni 1993 om genomförande av statistiska undersökningar om produktion av nötkreatur.

Rådets direktiv 93/25/EEG av den 1 juni 1993 om statistiska undersökningar av får- och getbesättningar.

Kommissionens beslut 94/432/EG av den 30 maj 1994 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 93/23/EEG beträffande statistiska undersökningar av grispopulationen och grisproduktionen.

Kommissionens beslut 94/433/EG av den 30 maj 1994 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till rådets direktiv 93/24/EEG beträffande statistiska undersökningar av nötkreaturspopulationen och nötkreatursproduktionen och om ändring av detta direktiv.

Kommissionens beslut 94/434/EG om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 93/25/EEG beträffande statistiska undersökningar av får- och getbestånd och får- och getproduktion.

Rådets direktiv 96/16/EG av den 19 mars 1996 om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter.

Kommissionens beslut 97/80/EG av den 18 december 1996 om tillämpningsföreskrifter till rådets direktiv 96/16/EG om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter.

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden¹² samt 1, 4–6 och 8 §§ lagen skall ha följande lydelse.

Lag om uppgiftsskyldighet på jordbrukets område

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Skyldiga att lämna uppgifter om sin verksamhet enligt denna lag är

1. den som driver jordbruk, skogsbruk, husdjurskötsel eller trädgårdsodling,
2. den som äger mark där någon annan driver verksamhet som avses i 1,
3. en näringsidkare som tar befattning med sådana varor som avses i 1–12, 15–25, 28, 31, 35 och 38 kap. *tulltaxelagen (1987:1068)*, samt
4. en näringsidkare som levererar varor som används vid framställning av sådana varor som avses i 3.

3. en näringsidkare som tar befattning med sådana varor som avses i 1–12, 15–25, 28, 31, 35 och 38 kap. *i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistikenomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan*, samt

4 §¹³

Skyldigheten enligt 1 § 3 och 4 gäller uppgifter om import, export, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs

1. för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa *effekterna av avregleringen på detta område, och*

2. *för marknadsregleringen på fiskets område.*

Skyldigheten enligt 1 § 3 och 4 gäller uppgifter om import, export, *produktion*, inköp och försäljning samt de uppgifter i övrigt som behövs för att belysa förhållandena på livsmedelsområdet och följa *utvecklingen inom detta område.*

¹² Senaste lydelse av lagens rubrik 1993:650.

¹³ Senaste lydelse 1993:650.

5 §¹⁴

Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Statens jordbruksverk och Fiskeriverket i deras verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register av lantbruksföretag.

Uppgifter som samlats in med stöd av denna lag får användas av Statens jordbruksverk i dess verksamhet och av Statistiska centralbyrån för statistiska ändamål och för förande av register av lantbruksföretag.

Används insamlade uppgifter för framställning av officiell statistik gäller, med undantag för uppgiftsskyldigheten, lagen (1992:889) om den officiella statistiken.

6 §

Uppgifter som samlats in med stöd av 2 och 3 §§ får användas för beräkning och utbetalning av bidrag på jordbrukets område och i ärenden om skördeskadeskydd. Uppgifterna får också utnyttjas för jordbrukets blockorganisation eller för annan beredskapsplanläggning.

Uppgifter som samlats in med stöd av 2 och 3 §§ får användas för beräkning och utbetalning av bidrag på jordbrukets område. Uppgifterna får också utnyttjas för jordbrukets beredskapsorganisation eller för annan beredskapsplanläggning.

Varje enhet för lantbruksfrågor eller annan enhet med motsvarande funktion inom en länsstyrelse skall för sin verksamhet på jordbrukets område ha tillgång till uppgifterna.

¹⁴ Senaste lydelse 1993:650.

8 §¹⁵

Kontroll av att uppgifter som samlas in med stöd av lagen är riktiga utövas av Statens jordbruksverk och av Fiskeriverket.

Jordbruksverket och Fiskeriverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för kontrollen samt att få tillträde till lokaler och andra utrymmen. Därutöver har Jordbruksverket rätt att göra fältmätningar och fältbesiktningar. Jordbruksverket och Fiskeriverket har dock inte med stöd av denna lag rätt till tillträde till bostäder.

Kontroll av att uppgifter som samlas in med stöd av lagen är riktiga utövas av Statens jordbruksverk.

Jordbruksverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för kontrollen. Jordbruksverket har också rätt till tillträde till lokaler och andra utrymmen samt rätt att göra fältmätningar och fältbesiktningar. Jordbruksverket har dock inte med stöd av denna lag rätt till tillträde till bostäder.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

Förslag till lag om upphävande av lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd

Härigenom föreskrivs att lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd skall upphöra att gälla vid utgången av juni 1997.

¹⁵ Senaste lydelse 1993:650.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.¹⁶

dels att 7, 8, 9 och 10 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 4 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 b §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om omhändertagande, bearbetning och hantering i övrigt av djurkadaver och annat animaliskt avfall.

7 §¹⁷

Statens jordbruksverk utövar tillsynen över att föreskrifter meddelade med stöd av 4–6 §§ följs. Jordbruksverket får överlåta åt länsstyrelsen att utöva viss tillsyn inom länet. Verket får också överlåta åt en kommun att inom kommunen kontrollera att föreskrifter meddelade med stöd av 6 § följs.

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden som behövs för att föreskrifter som har meddelats med stöd av 4–6 §§ skall följas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur tillsynen skall bedrivas.

Statens jordbruksverk utövar tillsynen över att föreskrifter meddelade med stöd av 2 och 4–6 §§ följs. *Detsamma gäller beslut meddelade med stöd av 2, 4, 4 a eller 4 b §.* Jordbruksverket får överlåta åt länsstyrelsen att utöva viss tillsyn inom länet. Verket får också överlåta åt en kommun att inom kommunen kontrollera att föreskrifter *eller beslut* meddelade med stöd av 4 b och 6 §§ följs.

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden som behövs för att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2 och 4–6 §§ skall följas. *Detsamma gäller beslut meddelade med stöd av 2, 4, 4 a och 4 b §§.*

¹⁶ Senaste lydelse av lagens rubrik 1993:1482.

¹⁷ Senaste lydelse 1993:1482.

8 §¹⁸

För tillsyn eller andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen har den som utövar tillsynen eller utför åtgärderna rätt att få tillträde till områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där djur hålls eller där djurkroppar, mjölk eller annat material förvaras.

Djurägaren skall tillhandahålla den hjälp och lämna de upplysningar som behövs för att tillsyn eller andra åtgärder skall kunna genomföras.

För tillsyn eller andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter *eller beslut* som har meddelats med stöd av lagen har den som utövar tillsynen eller utför åtgärderna rätt att få tillträde till områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där djur hålls eller där djurkroppar, mjölk eller annat material förvaras.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också för EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter.

Polismyndigheten skall på begäran lämna den handräckning som behövs vid tillsynen eller vid andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

9 §¹⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att betala ersättning för provtagning, undersökning eller kontroll enligt denna lag eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att betala ersättning för provtagning, undersökning eller kontroll enligt denna lag eller enligt föreskrifter *eller beslut* meddelade med stöd av lagen.

¹⁸ Senaste lydelse 1995:552.

¹⁹ Senaste lydelse 1993:1482.

10 §²⁰

Till böter döms den djurägare som inte fullgör skyldigheten enligt 8 § andra stycket.

Till böter döms den djurägare som *med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 4 § första stycket eller som inte fullgör skyldigheten enligt 8 § andra stycket.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

²⁰ Senaste lydelse 1993:1482.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1997-02-14

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bertil Voss, justitierådet Johan Munck, regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist.

Enligt en lagrådsremiss den 6 februari 1997 (Jordbruksdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden,
2. lag om upphävande av lagen (1988:89) om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd,
3. lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Kerstin Nyberg och hovrättsassessorn Anna Tofftén.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 februari 1997

Närvarande: statsrådet Hjelm-Wallén, ordförande, och statsråden Peterson, Freivalds, Tham, Åsbrink, Andersson, Winberg, Uusmann, Ulvskog, Sundström, Lindh, von Sydow, Åhnberg, Pagrotsky, Östros, Messing

Föredragande: statsrådet Åhnberg

Regeringen beslutar proposition 1996/97:62 Ändringar i lagen (1992:888) om uppgiftsskyldighet på jordbrukets och fiskets områden, m.m.

Rättsdatablad

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivnings- bemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG- regler
Lag om ändring i lagen (1992:888) om uppgifts- skyldighet på jordbrukets och fiskets områden, m.m.	4 §	396L0016 m.fl.
Lag om ändring i lagen (1992:1683) om prov- tagning på djur, m.m.	4 b, 7, 8, 9 §§	390L0667 m.fl.